

JAZ SEM BISER, TI SI BISER

Ljudje sveta smo kot mozaik sestavljen iz 7 milijard pisanih, svetlečih, dragocenih kamenčkov. Vsak človek zase je enota tega mozaika, ima svoje karakterne značilnosti, svojo naravo, mišljenje in dožemanje sveta. Vsi skupaj pa predstavljamo neko skupnost, povezanost, sožitje in zlitje v velik mozaik. Ampak zakaj se mi včasih zdi, da smo ljudje kot kladiva, ki razbijajo mozaik, ga hočejo poškodovati, razdreti in narediti nepopolnega? Z vsako žaljivko, nestrpnostjo, negativnostjo in nesprejemanjem slabšamo trdnost tega mozaika. Zakaj vsi ti rasni in kulturni predsodki ter težnja po pustosti človeka? In kvalificiranje ter predsodki?

Živim v okolju z dokaj pestro in razgibano kulturno sestavo, če gledamo na dejstvo, da živim v vasi na podeželju. Sem sošolka z Romom in imam romsko prijateljico. V šoli se vedno trudimo, da spoznamo njihovo kulturo in njihove korenine, kot tudi oni spoznavajo naše. Pogovarjamo se o njihovem zaselku in življenju. O naših razlikah in podobnostih, ki nas bližajo. Na prireditvah vedno slišimo ritme njihove glasbe, gledamo Romkinje, ki plešejo svoje značilne plese. Pred kratkim smo se pogovarjali o njihovih jedeh. Našo šolo obiskuje tudi dekle islamske vere, ki živi v našem kraju s starši in sorodniki. Par kilometrov od nas imamo narodnostno manjšino Madžarov v Sloveniji. Zavedati se moramo, da imajo druge države sveta dosti večjo kulturno pestrost, kot mi in uspešno delujejo. Ne razumem neodobravanja in sovraštva, ki ga čutijo nekateri ljudje do kulturnih razlik. Zakaj ne pomislimo, da nas kulturna pestrost bogati in ne siromaši. Ta pestrost skrbi za tvojo umsko in duhovno rast. Če bomo sprejeli človeka, ki govori drugačen jezik, jé drugo hrano, pleše druge plese, verjame v drugega boga, kot sočloveka in prijatelja smo na dobri poti, da se bo dobro počutil celoten planet in vsi ljudje. Odvržimo predsodke in napetost do drugačnih in jim podajmo roko, saj vsi želimo čutiti toplino in bližino.

Ula Litrop